

og Finansministeren for Medvirken til, »at *Landstingets Finansudvalgs Arbejde* nu er kommet ind i noget fastere Former end hidtil, hvor man nærmest« — udtalte han videre — »havde det Indtryk, at det var ret tilfældigt, hvad de enkelte Ministerier fandt det rimeligt at forelægge Landstingets Finansudvalg. Paa denne vilkaarlige Ordning er der efter langvarige Forhandlinger nu raadet Bod gennem en Skrivelse af 16. Januar i Aar fra Statsministeren til Landstingets Finansudvalg.

Det hedder i denne Skrivelse, at der inden for Regeringen er Enighed om, at Statsministeriets og de øvrige Ministeriers Sagers Forelæggelse for Landstingets Finansudvalg bør ske efter følgende Synspunkter: Foruden i alle Tilfælde, hvor efter særlige Lovbestemmelser begge Tingenes Finansudvalg skal have Sagen forelagt, bør Henvendelser til Landstingets Finansudvalg finde Sted a), hvor der ved Tekstanmærkning til Finanslov eller Tillægsbevillingslov foreslaas Ændringer i eller Tilføjelser til bestaaende Lovgivning, og b), hvor det drejer sig om vigtige principielle Spørgsmaal eller om Sager af vidtrækkende økonomisk Karakter. Man vil endvidere anmode Ministerierne om i de Tilfælde, hvor ligelydende Skrivelser forelægges de to Finansudvalg, at anføre dette i Skrivelserne.

Der er ikke ved den nu fastlagte Ordning tilsigtet noget ændret politisk Syn paa Forholdet mellem de to Finansudvalg og deres Stilling over for Finansloven, men kun at opnaa en større Fasthed og Ensartethed i Samarbejdet mellem de forskellige Ministerier og Landstingets Finansudvalg. Folketingets alt overvejende Indflydelse paa Finansloven, ogsaa dennes Enkeltheder, bevares stadigt og bevares fuldt ud, og det Samarbejde, som for Tiden heldigvis raader mellem de 5 Partier, garanterer jo ogsaa, at der ikke fra nogen Side har ligget noget politisk Motiv bag den Ordning, Landstingets Finansudvalg længe har ønsket og nu endelig har opnaaet.

Ved 3. Behandling afholdt *J. S. Foget* (B.) sig fra at stemme om Finanslovsforslaget, hvilket han begrundede med, at Bondepartiet ikke kunde støtte Regeringens økonomiske Politik. I udenrigspolitisk Henseende var der derimod ikke nogen Uoverensstemmelse. »Det er,« udtalte han bl. a., »den indenrigspolitiske Linie, der er Aarsag til, at vi ikke kan støtte Regeringens Politik, men det giver ikke hverken Samlingsregeringen eller dens Presse noget som helst Grundlag for dens mangeartede Paastande om, at vi ikke skulde være Tilhængere af Folkestyret, eller at vi skulde mangle Kærlighed til den Nation og det Land, vi tilhører.«

Finanslovsforslaget vedtoges i Landstinget enstemmigt med 56 Stemmer.
